

De kweek van krekels

Volwassen huiskrekels zijn lichtbruin van kleur, de mannetjes worden ongeveer 2cm en de wijfjes 2,5cm groot. De wijfjes zijn het best te herkennen aan de 1cm lange legboor, waarmee ze hun eitjes in de grond deponeren. Ieder vrouwtje kan zo'n 150 eitjes afleggen. Het uitkomen van de eitjes behoeft toch een minimum temperatuur van rond de 30°C, en ze komen dan uit na 15 tot 20 dagen.

De krekeltjes - een volkomen gedaanteverwisseling en geen larvestadium - groeien snel en na 7 vervellingen in ongeveer 2 maanden zijn ze volwassen en geslachtsrijp. De gegevens over het kweken zijn eveneens van toepassing op de bandkrekels (*Grylloides sigillatus*), die ook regelmatig in de handel verkrijgbaar zijn. Die zijn ongeveer even groot, maar hebben heel lange voelsprietten, twee zwarte bandjes op de rug en slechts halve vleugels.

Dat mannetjeskrekels kunnen tsjirpen, wist waarschijnlijk iedereen en dat ze dat doen met de vleugels over elkaar te wrijven zal ook wel iedereen weten. Dat ze echter ook tsjirpen op plaatsen waar wij dat niet altijd wensen, zullen alleen diegenen weten die al ooit ontsnapte krekels in huis gehad hebben.

Veel liefhebbers klagen erover dat hun krekeltkweek het niet goed doet.

Daar is niet altijd een passende verklaring voor, mede omdat de kweekomstandigheden ter plaatse niet kunnen beoordeeld worden: last van mijten, de jongen groeien niet op, half-was krekels sterven, enz.

De methode die ik gewoonlijk gebruik is zeker niet de enige goede, maar geeft mij wel goede resultaten.

Als kweekbak wordt een "afgedankt" groot aquarium van 100cm x 40cm x 50cm gebruikt, dat langs boven afgesloten wordt met een dubbel-gelaagde plastic plaat (cfr. veranda platen) met een dikte van 6mm. Hierin zijn een drietal ventilatieopeningen van 10cm x 5cm voorzien. De bovenrand van de bak werd ingesmeerd met parafine olie om ontsnapping te voorkomen. Het gebruik van zachte plastic bakken zou het ontsnappen ook onmogelijk maken, daar de krekels nog moeilijker langs die vette wanden kunnen klimmen. De verluchting van deze kweekbak is misschien minimaal, maar toch voldoende

Grylloides sigillatus
of bandkrekels hebben heel lange voelsprietten, twee zwarte bandjes op de rug en slechts halve vleugels.

in de gegeven omstandigheden. In tegenstelling tot andere kweekverslagen waar de bodem voorzien is van een laag zand, turf, bloemenaarde, enz ... en waar men vooral groenvoer aanbeveelt, wordt de kweek hier immers absoluut DROOG gehouden. U begrijpt dat een min of meer vochtige omgeving, de ideale plaats is om mijten aan te trekken. Er wordt ZEER ZELDEN groenvoer gegeven, hooguit eens een stukje appel. De bodem is verder volkomen kaal. De krekels leven op een glasbodem die regelmatig proper gemaakt wordt. Als verruiming van de zitplaats zijn wel ruim eierdozen voorzien. Het enige vocht - want dat hebben krekels wel nodig - wordt gegeven via vogeldrinkflesjes waarvan de opening is door natuurspons die minder snel verrot. Het eiafzetbakje wordt ook licht vochtig gehouden via een druppelsysteem. Het bakje kan gewoon een roomijsdoos zijn van ong. 10cm hoogte die gevuld wordt met een gelijk mengsel van bloemenaarde en rijnzand. Bij het vullen van het bakje wordt eerst een tweetal vingers hoog water gegoten waarna er het dan met aarde tot aan de rand gevuld wordt. Het water zal geleidelijk verdampen en de bovenlaag rul-vochtig houden. Enkel wanneer bovenlaag te droog wordt, wordt het druppelsysteem in werking gezet. Hier gebruik ik een plastic fles (zoals bij de muizenkweek) met een aangepaste koppeling voor het infuusdarpmpje. In de bodem van het flesje is een klein gaatje geprikt om een

betere doorloping te verkrijgen van het water te verkrijgen (tegendruk mogelijk maken). Dit water druppelt echter niet op de bovenlaag: deze zou echter dichtslibben, een te grote watertoevoer veroorzaken (kletsnatte bovenlaag) en de krekels verstoren bij het eiafleggen (jonge krekels kunnen zelfs verdrinken).

De grote voordelen van krekels als voedseldieren zijn:

- *hun grote voedingswaarde (als ze tenminste zelf goed gevoerd worden)*
- *goede verteerbaarheid*
- *zeer snelle beweging (doet onze dieren jagen)*
- *in alle maten te sorteren, in functie van onze dieren*
- *snelle en productieve kweek*
- *in het terrarium zijn het natuurlijke opruimers (uitwerpselen, voedselresten, e.d.)*
- *de voedingswaarde kan extra vergroot worden door het bestrooien met kalk & vitaminenpreparaten (blijft tijdelijk kleven)*

Als verruiming van de zitplaats betekenen kartonnen eierdozen veel meer oppervlakte voor de krekels

In het zetpotje is, aan de rand, een electriciteitsbuisje gestoken tot de bodem. Dit wordt gevuld met "oase", het groene materiaal dat in de bloemensierkunst gebruikt wordt. Met een appelboor wordt van de "oase" een pijpje gestoken dat precies past in de electriciteitsbuis. De "oase" heeft de eigenschap het vocht goed op te sloppen zonder dat het opgevreten wordt door de krekels. Het druppelsysteem mondt dus uit bovenaan het electriciteitsbuisje, zodat het water hierlangs doordrinkt naar de onderste lagen, om van daaruit weer langzaam te verdampen en de bovenlaag net genoeg rul te houden. De krekels worden dus niet gestoord door de kletsnatte bovenlaag of door te sproeien als ze aan het afleggen zijn.

De kweektemperatuur moet voldoende hoog zijn, rond de 30°C. Gezien de kweekbak in een kleine kelder, waar ook de centrale verwarmingsketel staat, is opgesteld, heb ik geen bijkomende verwarming nodig. Gedurende een 8-tal uren schijnt er een zwak licht van een gloeilamp van een sprinkhanenkweek die er naast staat. Voor de krekels is het er bij wijze van spreken constant dag - maar dan bewolkt - ofwel constant nacht, maar dan met veel maneschijn. Ergens las ik dat krekels het daglicht schuwen, nachtactief zijn en dan pas gaan tsjirpen. Een lamp die 's nachts brandt zou het tsjirpen dan beperken tot de nacht, zodat we er minder last van zouden hebben.

Thuis in de kelder geeft het getsjirp echter geen probleem. Wie die mogelijk niet heeft kan zijn toevlucht nemen tot een afgedankte frigo-kweekkast, met een lamp op een thermostaat geschakeld. Men moet dan wel meerdere,

kleinere, kweekdozen gebruiken met minder krekels per doos (een 20 tal).

In mijn grote kweekbak zitten dan wel een 100 tal grote krekels. Ik heb liever teveel opbrengst dan te weinig. De grote kweekkrekels moeten geregeld vervangen of aangevuld worden door nieuwe (halfwas) kweekoverschotten. Ook krekels gaan nu eenmaal dood.

Mijn krekels krijgen een mengsel van havermout; tarwekiemen; biergistpoeder; pecutrine; visvoer; kuikensmeel en kattenbrokken. Andere mogelijke en degelijke ingrediënten zijn: gistocal; melkpoeder; brinta; zemelen: dextrose; enz... zolang het maar DROOG is. Dit voedsel wordt in een platte schaal aangeboden, in aparte hoopjes, zodat ik goed kan zien welk ingrediënt moet aangevuld worden. De behoefte aan dierlijke eiwitten is vermoedelijk reeds voldaan door het visvoer en de kattenbrokken, maar soms geef ik ze nog poppen van meelwormen of kadavers van treksprinkhanen. De opkweek van jonge krekels gebeurt in twee aparte bakken. Hierin worden de aparte bakjes geplaatst die om de 15 dagen vervangen worden. Beide opkweekbakjes geven ook de mogelijkheid om krekels van verschillende maten te scheiden. Ieder opkweekbakje wordt regelmatig volledig leeggevangen en gekuist, vooraleer nieuwe eierpotjes te plaatsen. Die kweekbakjes hebben bij mij de volgende afmetingen:

nr 1 = 38cm x 38cm x 17cm

nr 2 = 48cm x 21cm x 25cm

Het tweede is beter omdat het hoger is en ontsnappingen bij het uitvangen helpt voorkomen. De inrichting is spartaans, geen bodemvulling, enkel wat eierdoosjes of WC-rolletjes als extra zit- of schuilplaats. Het voeder is ongeveer zoals bij de kweekkrekels aangevuld met vitaminen. Het voeder moet wel heel fijn zijn. De ingrediënten worden eerst gemalen in een oude koffiemolen.

Een chinese snack